

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОС (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 171.

ДЖЕРЗІ СІТІ ІНЮ ЙОРК.

СЕРЕДА, 6-го СЕРПНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK.

WEDNESDAY, AUGUST 6, 1980

No. 171. VOL. LXXXVII.

„Вашінгтон Пост” згадує про заяву Українського Патріотичного Руху

Вашінгтон. — Відомий пристижевий щоденник „Вашінгтон Пост” у числі з 25-го липня, помістив короткий уривок із ширшої декларації Українського Патріотичного Руху, яка свого часу була повністю друківана у „Свободі” й інших українських часописах, надіслана редакціям Надією Світличною.

У переддрукованому з журналу „Фрідом Аппілс” уривку зокрема відмічується три основні місії з декларації: легалізм діючого в СССР руху протипов, спертого на існуючу там конституцію і домагання переведення референдуму під тиском контролюю

Об'єднаних Націй; гарантування вільного Україною усіх прав національним меншинам, зокрема росіянам, жидом, полякам, татарам, румунам, мадярам й іншим і важливість існування вільної української держави, як заборони проти комуністичної експансії на Захід та створення більш здорового політичного клімату між сусідніми країнами Східної Європи і Заходом.

Уривок закінчується параграфом, що вільна Україна забезпечила б усім країнам, які тепер конституційно входять до СССР, свободне існування і почуття власної гідності.

Суддя відложив справу Володимира Половчака

Чикаго, Ілл. — Суддя суду для неповнолітніх, Джозеф Муді, переглядаючи знову справу українського 12-літнього хлопця Володимира Половчака, батьки якого хочуть повернутися до Соєтського Союзу, але він не бажає з ними повертатися і одержав право азілю, відмовився передати хлопця під опіку батьків.

Як відомо, Володимир і Наталя Половчаки, довідавшись про заміри батьків повертатися до Соєтського Союзу після шістьох місяців перебування в ЗСА, втекли з дому ще 14-го липня, не бажаючи повертатися з батьками до СССР. Від того часу вони живуть у кузні Володимира Половчака і отримали право азілю у цій країні апробановане Державним департаментом і Службою еміграції й натуралізації.

Суддя Муді назначив нове переслухання в цій справі на 9-го вересня. Батьки Володимира Михайло Половчак заявив судді, що він бажає забрати свого сина зі собою до СССР „з любові до дитини”.

ВИБУХ В БОЛЬОНІ ВИКЛИКАВ ОБУРЕННЯ І ЗАТУРБУВАННЯ

Больонья, Італія. — Бомба, яка вибухла на центральній залізничній станції у Больоні та знищила ціле крило стаціонарного будинку й убила прийимні 83 людей, а ранила понад 160, викликала глибоке зрушення серед населення Італії. У Больоні відбулася велика вулична маніфестація проти тероризму взагалі, так само відбуваються протитерористичні демонстрації у різних інших містах Італії. Хоч винуватків не скоплено, ліва преса, а з нею й частина громадськості висловлює припущення, що підкладання бомби — це діло правих терористів із новофашистських збройних революційних ланок.

У короткому часі після вибуху тієї бомби до одного з римських щоденників зголосив анонімний телефонічний інформатор, який подав, що говорить в імені неофашистської групи, яка виконала цей бомбовий захват. День пізніше до преси надійшло письмо, в якому неофашисти заперечували бумшто вони мали якусь відношення до того замаху. В іншому випадку анонімний телефонічний інформатор взяв відповідальність за замах на одну з груп Червоної бригади, однак ця телефонічна передача зовсім виглядає на фальсифікат. Поліційним чинникам удалося на місці знайти відламки з бляхи, які можуть бути частиною скриньки, в якій була бомба, а які подібні до попереднього подібного замаху. Йдеться про бомбовий захват в експресі на лінії Флоренція-Больонья 4-го серпня 1974 року, в якому загинуло 12 людей. Замах 1974 року приписано правим терористам, але доказів на це не знайдено. Первісне припущення, що вибух міг спричинити газ, або інша речовина, що була на станції, поліція відкинула, знайшовши прямі докази, що причиною вибуху була така бомба.

У СВІТІ

В ТЕГРАНІ ЗНОВ РОЗСТРІЛЯНО 24 ОСОБИ, в тому числі 10 військовиків. Цим разом розстріляні переведено в тюрми Евін, а не публічно на вулицях Теграну, як це передтим зроблено було з декільма ексекуючими. Розстріляні мали бути пов'язані з останнім великим заговором, з якого ще около 250 осіб залишилися в тюрмах і чекають суду. Серед розстріляних цим разом найвищий рангом був полковник іранських збройних сил. Попередні групи розстрілюваних не раз були очолювані генералами активної служби. Серед розстріляних є також провідний член жидівської спільноти в Теграні Еббразім Барокім, співласник готелю у Теграні, якого закинули торгівлю наркотиками. Голова тієї заможної жидівської родини в Теграні Ешак Барокім в тюрмі Авін очікує присуду.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ Західної Німеччини видало комунікат про арешт видатного шпигуна, який працював для Східної Німеччини і для соєтів. З огляду на слідство комунікат був обмежений до загальних нових інформацій, бо, як припускають, є можливість дальших арештів. Новозарештований шпигун працював технічним рисником у одному з найбільших корабельних верстатів Вулькан у Бремені, де саме тепер будують шість модерних фрегатів, які мають 1982 року перебрати від американських воєнних кораблів патрулювання північносхідного Атлантику між Ісландією і Норвегією. Рівночасно з повідомленням про арешт того шпигуна стало відомим, що спущення на море тих фрегатів буде припинене на біля вісім місяців. Експерти інтерпретують це в той спосіб, що саме стільки часу потрібно на тотальну перебудову радарової системи й взагалі цілого інформаційного апарату та апарату для навігування і керування ракетами й стрільнями. Німецький розвідці було відомо, що соєтські шпигуни осередки були дуже заінтересовані в отриманні цих інформацій, а арештований міг мати доступ до них.

ПРЕЗИДЕНТ СІНТУ АНВАР ЕЛЬ-САДАТ запропонував відложити спільні американсько-ізраїльсько-єгипетські розмови в справі автономії для палестинських арабів. Безпосередньою причиною відложення є ухвала ізраїльського парламенту про влучення цілого Брусалиму в склад Ізраїля, проголошення його „вільною, незміною і неподільною” столицею Ізраїля і перенесення до східної частини міста, яка до війни 1967 року була в руках Йорданії, головних державних урядів: парламенту, уряду і Найвищого суду. В поясненнях до цієї пропозиції єгипетські офіційні чинники повідомили, що йдеться про відложення, а не завішення тих перемовин.

ЧОТИРИ ФРАНЦУЗЬКІ АТЛЕТИ, які брали активну участь в Олімпійських іграх у Москві, зложили письмовий протест проти збройної агресії Соєтського Союзу на сусідні країни та аель до соєтської влади звільняти з тюрми, концентраційних таборів і заслання переслідуваних за їхні думки й ідеї. Французькі атлети мали довгу розмову з Володимиром Поповим, заступником голови московського організаційного комітету і речником соєтських олімпійських чинників, та з Леонідом Замітіним, керівником відділу Міжнародної інформації в ЦК КПРС. Після цієї розмови француз роздавали своє меморандум публічно.

ПРЕЗИДЕНТ З'ЯСОВУЄ СТАНОВИЩЕ У СПРАВІ БРАТА

Президент Джиммі Картер (справа) під час пресконференції у Білому Домі і його брат Біллі, який слідував за ходом конференції у мотелі в Джорджії.

Вашінгтон. — Тиждень перед конвенцією Демократичної партії, на якій буде номінований її кандидат до цьогоорічних президентських виборів, в розгріз господарської рецесії та в обличчі сподіваних дальших протинамериканських потягень соєтими американськими преса й інші засоби масової інформації, публічна опінія, члени Конгресу, найвищі державні діячі на чолі з Президентом зайняли аферою брата Президента, Біллі, власника газолінової станції в стейті Джорджія, який замотався у „анексодипломатію” з лівійськими „народними репрезентантами”.

В понеділок, 4-го серпня, Президент Джиммі Картер надіслав довгий звіт до Сенату з докладним описом перебігу цілої справи Біллі, підтриманий документами, дипломатичними телеграмами тощо. Головний доповідник Президента у справі державної безпеки 36ігнев Бжезінський також надіслав свій звіт до Сенату, а доповідник Президента Ллойд Катлер зложив вичерпні знізання перед Сенатською підкомісією, покинутою спеціально для розслідування цієї справи.

Президент Картер відбув

Америчі

СЕНАТОР ДЖОРДЖ МЕКГОВЕРН, демократ з Південної Дакоти, підтримав плян групи сенаторів запропонувати резолюцію в справі відновлення в найскорішому часі дебат над американсько-соєтським договором про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛІТ II). Не вважаючи на те, що Уряд президента Картера не має в пляні, прийняти під теперішню пору, відновлювати дебати над цією справою, сен. МекГоверн однак уважає, що Сенат не повинен розітисати перед очиними виборами без полагодження цієї проблеми.

ДВА АМЕРИКАНСЬКІ ГРОМАДЯНИ загинули в катастрофі поїзду в Ірландії, у якій, як відомо, було 17 вбитих і біля 100 поранених після того, як поїзд з 230-ма пасажирами, який їхав з Дубліна до місцевості Корк, вийшов з рейок і перших п'ять вагонів перевернувшись у частинне провалля. На місці загинули 71-річна Гертура В. Андербергер з Іст Струодсбург, Па., і 70-річний Джон Лівінгстон з Даллас, Техас.

МОЖЛИВІСТЬ ВИБОРУ НА ПРЕЗИДЕНТА ЗСА Роналда Регена є тепер головною темою дискусії і міркувань на сторінках центральноамериканських газет. Деякі лідери Нікарагуи висловили своє невдоволення з політичної платформи Республіканської партії, у якій між іншим задується про так званих „марксистів-сандіністів”, які захопили владу в Нікарагуа, і критикується Уряд Картера за посилену економічну допомогу для нікарагеського „революційного уряду”. Натомість консервативні кола і вищі старшини у Гватемалі, Ель Сальвадорі і Гондурасі надіються, що уряд Регена дав би їм більшу можливість повести офензиву проти лівих елементів, які, на їхню думку, загрожують стабільним політичним силам в Центральній Америці.

УВ'ЯЗНЕНІ ІРАНСЬКІ СТУДЕНТИ, прихильники теперішнього режиму аятолли Хомейні, які протестуючи у Вашингтоні допустились насильства над противниками цього режиму і зводили бійки з поліцією, все ще відмовляються від їд у в'язниці Отівелд Н. Й., куди їх було перевезено для процесу депортації до Ірану. Адміністрація в'язниці інформує, що молоді люди проводять час переважно на розмовах із своїми адвокатами, лікарями і духовниками. Справа 171-ох іранців переглядає тепер Служба імміграції і натуралізації, щоб встановити, чи вони порушили американські імміграційні закони і чи підлягають депортації. Ув'язнення такої великої кількості іранців, викликало критичні голоси в Ірані, де групи демонстрантів домагаються поставити американських закладників під суд за „шпигунство”.

КАЛИНИЧЕНКА ЗАСУДИЛИ НА ДЕСЯТЬ РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ

Гельсінкі УІС „Смолоскип”. — Надійшла вістка з України, що у Дніпропетровську (або на Дніпропетровщині) в червні 1980 року був засуджений на сім років ув'язнення і три роки заслання український інженер, член Української Гельсінської Групи Віталій Васильович Калиниченко. У Києві стало відомо, що суд над Калиниченком був закритий і власті держали дату суду в повній тайні. На суд нікого не допускали і в кінці липня навіть не вдалося встановити точної дати суду.

В.В. Калиниченко народився в 1938 році в с. Васильківці Дніпропетровської області. До арешту працював інженером в Ленінграді. Впав жертвою провокації

Ганського студента Фітипа Кристофора, якого утасмичив у свої пляні втечі з СССР. Був заарештований 30-го липня 1966 року на фінсько-соєтському кордоні і засуджений 12-го січня 1967 року на 10 років ув'язнення. Після звільнення 19-го березня 1976 року жив під поліційним наглядом у Васильківці. В листопаді 1976 року став членом-фундатором Української Гельсінської Групи. Був автором ряду збірних і індивідуальних документів, які поширювались у самвидаві. В серпні 1977 року В. Калиниченко зрікся соєтського громадянства. Був заарештований 29-го листопада 1979 року. Аж до суду перебував в різних слідчих тюрмах.

В УКРАЇНІ ДАЛЬШЕ РУЙНУЮТЬ ЦЕРКВИ

Гельсінкі (УІС „Смолоскип”). — На Заході дістався новий самвидавний документ, в якому описується, як в селі Хиночі Володимирецького району Ровенської області комуністичні руйнували церкву. Нижче подасмо повний текст цього документу в перекладі з російської мови:

„Церква в с. Хиночі Володимирецького р-ну Ровенської обл. була закрита в 1963 році. В парафії три села: Хиночі, Степангород, Радичеве, кількасот віруючих. Найближча церква в с. Воронки, близько 5 км. Автобуси не ходять. Що церква знята з реєстрації „двадцятки” до віддала лише у фінансовому відділі, коли привезли туди гроші, а податок не прийняли — нема ватшої церкви! Питання про закриття церкви рішались власті зі священником, а не з двадцяткою, як повинно бути згідно з законом.

Сільрада повісила замки на церкві. Під замками залишилися ікони. Члени двадцятки писали до голови райвиконкому, писали до Куродова і в інші інстанції — відповідь була та сама: церква закрита. Секретар сільради і на майбутнє пообіцяв, що за його життя церква не буде відкрита. Інакше почепили свої медалі і поїхали в Київ до Літвінова — уповноваженого Раді у справах релігії в УССР. Літвінов у відповідь за заяву прислав відпис.

Два члени „двадцятки” були на прийомі у Боричева, заступника Куродова. Він скерував справу на розгляд у облвиконком і своєму уповноваженому по області. Уповноважений Літвінова пообіцяв, що питання буде рішене позитивно, церкву відкриють. Питання почали розглядати на засіданні сільради. З „двадцятки” на засідання пустили лише трьох. З одинадцяти членів сільради п'ять голосували проти відкриття церкви, шість здержались. На питання віруючих, а як же буде з листом від уповноваженого, відповіли: „Лист прислали нам, а не вам”.

Знову поїхали в Москву до Куродова. Але до нього не пустили. Уповноважений по УССР Літвінов, якого ми випадково зустріли в Раді у справах релігії, радісно сказав: „А чого ж вам сюди ходити, приїжджайте до мене в Київ і я все рішу”. Але в Києві на прийом поїхати не вдалося, вигнали з прийималні.

За рік поїхали в Ровно в облвиконком. Там сказали, що двадцятка сама закрила церкву, так що тепер її і відкривати нічого. Знову довелось дістати список „двадцятки” і заяву про відкриття церкви. Але відповіді на заяву з облвиконком не прийшло.

В 1972 році зібралось ціле село і помаловали церкву на сніго. Після цього власті звернули увагу на церкву — прийав начальник міліції, а з ним голова райвиконкому. Провели слідство: де брали фарбу? Та хто малював. А фарбу купували в магазині, а малювали всі.

В 1973 році секретар райвиконкому сказав комусь, що є плян, і згідно з тим пляном треба в районі знищити дві церкви. І на партійних зборах в селі голосували за цим. Партторг написав у високі інстанції, що церква йому, а це значить і всім іншим, непотрібна. Але не всі такі жидні залізняки показались. Місцевий міліціонер і голова колгоспу з села втекли, щоб не брати участі в руйнуванні церкви.

В 1974 році, коли народ був на жнивах, почали операцію. До хати парафіянки Лавона Т. І. під'їхала одна машина. Люди з району запиталися: чи нема господини дома. Болялись, що через інвалідність вона могла залишитися в селі і стати небажаним свідком. Але її не було. Тоді в село в'їхала колона з 24 машинами, в тім числі пожежна на випадок, якщо б довелось розганяти когось водою! 38 осіб протиступили до справи. Австроном зрізали замки з церкви. Скинута хрестин. Ікони навантажили в машину і відвезли в іншу церкву. Куди відвезли дзвони — невідомо. Дзвониці і дах церкви зруйнували. Командував цілою справою Монич — заступник голови райвиконкому. Коли вірні і все населення прибігло з поля в село — церква була окружена міліцією, голосники кричали на народ, щоб розходилися. Серно, що люди зібралися в той день, навантажили на машину і доставили в церкву. На дверях зруйнованої святині повісили замки. Там зерно і зогнило...”

СЕНАТОР РОБЕРТ БІРД, лідер демократичної більшості в Сенаті, заявив за „відкритого конвенцією” Демократичної партії, яка, як відомо, має розпочатися в Нью-Йорку 11-го серпня ц. р. Сен. Бірд, який досі займав невтральну позицію у змаганні між президентом Картером і сенатором Едвардом Кеннеді за номінацію на президента ЗСА, своїм виступом про „відкритку конвенцію” підтримав фактично сен. Кеннеді.

В Едмонтоні відбудеться XXI конгрес СУСК

Едмонтон, Альта. — У дні 21-го, 22-го, 23-го, і 24-го серпня ц. р., тут відбудеться XXI Конгрес Союзу Українського Студентства Канади (СУСК). На конгрес приїдуть делегати з усіх університетів Канади, на яких діють українські студентські клуби.

Програма XXI конгресу СУСК-у зосереджується на чотирьох темах: „Наше суспільство”. Делегати матимуть нагоду ближче познайомитися з активністю і напрямками українських молодечих організацій, які діють на терені Канади. Відбудуться сесії про історію та діяльність СКВУ, КУК та клуби професіоналістів та підприємців. Буде також присвячений час на обговорення дальшої діяльності СУСК-у в ділянці оборони прав людини. Останній день призначено на переведення резолюцій та на виборання ексекютиві СУСК-у на 1980-81 рік.

Тому, що в цьому році відбудуватимуться святкування 75-річчя із дня постанови Альберти як провінції.

Приїжджі студенти матимуть нагоду ближче познайомитися з цією частиною Канади. В програмі заплановано показ ноші перших українських поселенців до Альберти, а також задування свічок на українське село, положе 30 миль на схід від Едмонтона. Після закінчення конгресу делегати відіуть на дводенну прогулянку до національного парку Бенф у Скелістих Горах.

Д-р М. Куропась мав доповідь на нарадах у Вашингтоні

Вашінгтон. — Перша нарада дорадчого комітету, який репрезентує 21 національну групу, відбулася тут у п'ятницю, 25-го липня, з метою запланування міні-конференції про старших американських громадян європейського походження.

Серед промовців на нарадах був д-р Мирон Куропась, колишній асистент президента Джералда Р. Форда в етнічних справах. Д-р Куропась, який є заступником головного представника УНІОС, свого часу очолював відділ федеральної агенції „Екшин” і випрацював ряд програм для старших віком громадян.

У Москві невідома особа пробувала спалитися

Москва. — Пресові агенства повідомили, що невідома особа намагалась покінчити самогубством через самоспалення на Червоній площі в Москві в присутності багатьох закордонних спортсменів і туристів, які брали участь в Олімпіаді.

Загально здогадуються, що це була якась спроба протесту напередодні закриття Олімпійських ігор, бо випадок трапився в суботу, 2-го серпня, але соєтська поліція і цивільні агенти, які посилено наглядали за активністю на Червоній площі під час Олімпіади, зуміли на протязі 30-ох хвилин не тільки підібрати горючу людину, але також затерти усі сліди протестного для Москви випадку. Ніхто досі не довідався про фізичний стан протестуючого і про мотиви його спротиву. Поліція, очевидно відмовилася подати також прізвище людини, яка своєю вчинком напівно бажала звернути увагу закордонних туристів на якусь немаловажну справу.

Першим побачив горючу людину Петрик Гріффін, ірландський тренер, який навіть зумів зробити фотографію горючого, але у тіж хвилини на нього накинлись поліціянти, звали-

В ЕЛЕНВІЛІ РОЗПІЗНАЄТЬСЯ ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР МОЛОДІ

Елленвіл, Н. Й. — В суботу, 10-го серпня ц. р., тут на власній просторій Оселі розпізнається вишкільний табір Спілки Української Молоді Америки для кандидатів і 1-2-го ступня, кандидатів виховника 1-го ступня і тих, які вже відбули свої приписані вишкільні табори, але хотіли б поглибити своє знання з різних ділянок українистики і суміської проблематики.

Зголошуватись можна ще в осередках або в Крайовій Управі на число телефону: (212) 477-3084.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані авторами. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши задовідкову пошту. Редакція не відповідає за зміст опублікованих матеріалів. Редакція не відповідає за зміст опублікованих матеріалів.

редакція: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$4.00. Для членів УНСОЗУ 65% м.с. За кожну зміну адреси — \$0.50. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий клопіт Президента

Можна робити різні закиди на адресу президента Картера, можна обвинувачувати його в різних недоліках і невдахах внутрішньої і зовнішньої політики, але його найбільший ворог не може закрити йому нечесність. Навпаки — найбільшою прикметою Президента є його особиста чесність, безкорисність, і про це знає увесь світ. І тому це гірка іронія долі, що його останньою турботою стала тінь, яка впала на Біллі Діма від крутої грошової афери його молодшого брата Біллі Картера.

Виявилося, що Біллі Картер взяв спершу 20,000, згодом 200,000 доларів від уряду північно-африканської арабської Лівії, ніби як „позичку” і ще має отримати далішні 280,000, щоб було півмільйона. Нікому громадянину США не вільно, за законом приймати гроші від будь-якої чужої держави, а Біллі Картер зареєструвався, як агент даної чужої країни. І Біллі Картер зареєструвався, як агент Лівії. Відколи він наважся зв'язатися з Лівійською державою, — що він обіцяє вчинити для Лівії в заміну за ту підмільйонову „позичку”, нащо йому потрібна така велика сума грошей, — чому ті його зв'язки — зокрема двократні подорожі до Лівії на коштів тамтешнього уряду затановано на протязі двох літ — все це має з'ясувати і проголосити спеціальна слідча Комісія, членами якої є п'ять сенаторів-демократів і чотири сенатори республіканці.

Ясно, що виявлення цієї справи набрало посмаку політичної афери, яка тим прикрила для Президента, що заговорено про неї на кругло місяць перед конвенцією Демократичної партії у Нью Йорку. Найприкріше в цій історії те, що диктаторським президентом Лівії є полковник Каддафі, жорстокий і безжалісний порушник людських прав, за який бореться президент Картер, — опікун терористів і сполучачів літаків, приятель ослабленого президента Уганди Іді Аміна, якому він, Каддафі, признав азиль і дав притулок в Уганді. Чому і яким чином Біллі Картер знайшов дорогу якраз до Каддафі — це теж покищо таємниця.

Але політична шкода для президента Картера та цілої Демократичної партії настільки велика, що керівні кола цієї найбільшої в Америці партії затримувалися, тим паче, що різні опити виявили, що шанси перемоги в осінніх президентських виборах краді для кандидата Республіканської партії аж на 30 відсотків у порівнянні з шансом президента Картера. Тому 30-40 демократичних конгресменів почали нараджуватися, чи не вибрати офіційного президентського кандидата партії на президента когось іншого, як Джиммі Картера чи сенатора Едварда Кеннеді. Говориться про теперішнього державного секретаря Едмунда Маскі, про віцепрезидента Монделла, про сенатора Генрі Джексона. Але такий вибір міг би статися тільки тоді, якщо би президент Картер і сенатор Кеннеді зреклись делегатів, що їх вибрано у правиборах, і якщо б конвенція стала „відкритою”. У цьому напрямку пішли вже заходи „неутралялізації” демократичних законодавців. Покищо Президент відкинув таку сугестію. Він переконаний, що афера його брата не поставити під знак запиту його відомої чесності і порядності. І згадана сенатська слідча Комісія напевне самого Президента очисти́ть. Але справа неприємна — і для президента Картера і для Демократичної партії і всього американського народу. Всі бажать собі, щоб це був тільки епізод, який не пошкодить доброго слави Президента та всієї країни, у світі бували вже гірші афери, з вини окремих осіб, які не застановились, поведилися легковажно, а з цим зі шкодою для свого уряду і своєї країни.

ЗРІСТ БЕЗРОБІТТЯ ЗСА тимчасово припинився і в останніх трьох місяцях він становив 7,7 до 7,8 відсотка. В інформації Бюро статистики при Департаменті праці говориться, що зріст безробіття в Нью Йорку збільшився, але натомість у стеїт Нью Джерсі зменшився на один відсоток.

З огляду на те, що звіт написаний членам ЦК і їхнім заступникам, і фіго автор, чи автори, не припускає, що примірник, чи примірники, можуть опинитися за кордоном, то він зовсім не криється з тим, що список Російської Православної Церкви є повністю в руках Ради у справах культур: „Питання підбору і призначення постійних членів (св. Синоду) повністю в руках Ради у справах культур, кандидатури на постійних членів так само закладаються устійнювані з відповідними працівниками Ради. Всі питання, які поставлені під нагляд Синоду, патріарх Пимен і постійні члени Синоду заздалегідь устійнюють у керівництві Ради й у її відділах. Представники Ради у справах культур утримують довірливі контакти з єпископами для формулювання потрібних їм поглядів та їх інших питань”. Як бачимо, виразно, ясно і без будь-яких недомовленостей.

Звіт подає загальний стан у Російській Православній Церкві: 7,062 церкви, але тільки 5,994 священників, з того в Україні 18 єпархій з такими визначнішими єпископами: Філарет (Михайло Антонович Денисенко) митрополит Києва і Галичини, екзарх України; Николай (Е. Н. Юрик) митрополит Львова і Тернополя; Никодим (Н. С. Руснак) архієпископ Харкова і Богодухова; Сава (А. П. Бабинець) єпископ Мукачеве і Ужгороду; Варлаам (А. Т. Ілютенко), єпископ Чернівців і Буковини; Дам'ян (Д. Г. Марчук) архієпископ Волині й Рівного; Леонтій (І. А. Гудимів) архієпископ Симферополя і Криму; Сергій (С. В. Петров) митрополит Херсону й Одеси. Докладне число церков і церковних прихоростів на Україні невідоме, а про число священників відомо, що їх майже половина з цілого СССР, тобто близько трьох чвертей. Священників школять дві духовні академії в Москві й Ленінграді, та три духовні семінарії, в Одесі, Москві й Ленінграді.

Три категорії єпископів

Як уже знаємо з преси, союзна влада ділить єпископів на три головні категорії. Але ділить їх не на підставі їхньої служби громаді вірних чи на підставі освіти, творчої, теологічної діяльності, але на підставі відношення до комуністичної доктрини та до політики совєтської влади. Всі три категорії, як стверджує звіт, є „русскі патріоти”. Але перша категорія, яку власне очолює патріарх Пимен, крім вірності большевизмській владі ще й свідомо діє на шкоду Православній Церкві, або, як каже звіт, приналежні до цієї категорії „не проявляють ніякої активності для поширення впливу православ'я на

Микола Бараболяк

НЕДОЛІКИ СИСТЕМИ

Слідкував за ходом республіканської виборчої конвенції. Слідкували певно і ви. Чи не зродило це відношення у вас дивне почуття — як у мене? Йдеться про дуже серйозну справу: вибір лідера, який має вести не тільки Америку, але й все населення світу. А твориться це в такій неповторній карнавалістській атмосфері! Делегати тремлять, свистять, калатують, б'ють, плещуть, як би вибирали королю карнавалу, а не рішення може і про долю своєї країни.

Вислід вибору був відомий наперед, бо кандидат виграв у правиборах і тому його вибір на конвенцію був запевнений. У такий же спосіб у правиборах вибраний був тоді чотири роки минулі Президент. Був вибраний, бо теж „виграв” конкурс популярності. Чи не нагадують ці правибори конкурс краси до деякої міри?

Нині діючий Президент виграв цей конкурс у 1976 році, а що нині? Не будь-хто, а теж колишній президент голосить перед цим світом, що наріз зробив велику помилку, що нинішній Президент нікудишній, і „must go”.

Не викликав би такий спосіб кандидатуру на президента застережень, якщо б не факт, що президент,

виробив у такий спосіб у 1972 році, виявив себе більш ніжкудишнім, і мало-що не прийшов до того, що мали його судити, як злочинця... Шось, отже, невід із цією методикою вибору лідера нації в Америці. Чи немає і не було крадіх кандидатів у 1972 і 1976 роках? — питаю себе і ви, спитаєте певно за мною. Чи не було у понад двістімільйонній нації більш відоміх кандидатів, як Ніксон і Картер? Є в Америці мужи, гідні цього високого посту, але хто хоче йти через той „млин” правиборок, через процес того „контуру краси” чи популярності?

Цього року пішов на це колишній фільмовий актор і виграв. Я не хочу сказати, що Реген не буде добрим президентом. Але так думав я і про Картера, коли голосував за нього... І розчарувався.

Можна сперечатися, чи лідери рідяться, чи їх виробляють? На мою думку і одне і друге, кінцеве, щоб з'явився справжній лідер. А на вершці виконаної влади в державі мусить стояти людина з прикметами справжнього лідера. Нерозумно

аж такі страшні, як це декому здається, бодай дуже коротко подати деякі дані з його біографії.

Народився В. Винниченко на Свислосько-Григорівщині в селянській родині. Звичайно в Свислосько-Григорівщині, звідки його вигнали за революційну діяльність. Але якось здавши матуру, поступив на юридичний факультет Київського університету (до речі, університет був „червоний”, бо у зв'язку з частими революційними виступами студентів університету пар наказав поховати його стіни на червоний колір). Але за ту саму революційну діяльність також з університету його вигнали. Здавши іспити екстерном, Винниченко одержав диплом про закінчення університету 1905 року.

Винниченко був одним з активніших діячів Революційної Української Партії (РУП). Коли РУП злилася з УСДРП, став членом ЦК та редактором партійного органу „Воротель”. Переслідований за революційну діяльність, від 1903-го до 1917 року часто перебував за кордоном, звідки нелегально приїжджав до парської Росії. Під час одного з таких переходів Винниченка заарештували і він просидів у фортеці цілий рік (1903-1904).

В роки Першої світової війни нелегально жив у Москві, співпрацюючи в газеті „Українська Життя”, редактором якої був Симон Пелюра. За революції 1917-18 років був лідером УСДРП, а потім членом і заступником голови Центральної Ради і першим головою її Генерального Секретаріату.

За гетьманської влади був заарештований, але на особисте втручання гетьмана Павла Скоропадського на другий день був звільнений. Як голова Національного Союзу, брав активну участь у протигетьманському повстанні. Від листопада 1918 р. до лютого 1919 р. був головою Директорії. Пізніше, аби не стояти на перешкоді переговорам українських партій з Антантою, зокрема, на виразне домагання французького ємисара „усунути Винниченка з уряду, як соціаліста”, виїхав до Відня.

„Твердою ногою” в літературі Винниченко ступив вже на 22-му році життя (1902 рік), коли вперше з'явився його оповідання „Краса і сила”. Після прочи-

Т. Т.

УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВ'Я ПОЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

(2)

населення”. Власне серед таких „душпастирів” Пимен на першому місці. Крім нього належать сюди з України такі архієпископи й єпископи: митрополит Херсону й Одеси Сергій, харківський архієпископ Никодим, симферопільський архієпископ Леонтій, єпископ Вінницький Аліпій, мукачівський архієпископ Григорій та інші.

До другої категорії належать такі, що, як каже звіт, „змагаються до активізації служительств культури”, виступають за піднесення ролі Церкви в особистому, родинному і суспільному житті, підбирають до священничого стану молоді, справжні ревнителі „православного благочесття”. До цієї категорії зачислив звіт між іншим покійного київського митрополита Філарета, єпископа Дам'яна з Волині, полтавського єпископа Теодосія й Івано-Франківського архієпископа Йосифа.

Дуже особлива третя категорія єпископів. Згідно з випробуваною большевизмською програмою в ту групу включено ідейно-естетичних ієрархів, а разом з ними усіх тих, яким совєтська влада приписує різні протизаконні діяння. Як

знаємо з практики, коли владі треба, то вона квалі-

(Продовження буде)

ЗМІНА ГОСПОДАРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В ІНДІЇ

Від самого проголошення самостійності Індії 15-го серпня 1947 року і безперервно аж дотепер індійська господарська система в загальному була побудована на соціалістичних принципах. Хоч не бракувало в Індії приватних підприємств, держава завжди клала наголос на суспільні засоби і форми виробництва, де тільки могла, творила державні підприємства. Цю систему, започатковану першим прем'єром звільненої Індії соціалістом Джавахарлалом Неру, тепер міняє його дочка прем'єра Індії Індіра Ганді, проте вона це робить не з ідеологічних, або інших теоретичних причин, бо вона також соціалістка, але з прагматичних міркувань: після десяти років досвіду виявилось, що без підкреслення і повного включення приватної ініціативи і звільнення індивідуальної творчості не можна добитися потрібних успіхів.

Міністр промислу Харанджит Ханана 23-го липня склав у парламенті декларацію уряду, в якій у його імені заявив: „Господарська система оперта на публічній власності засобів продукції дала слабкі висліди. Цілий публічний господарський сектор мусить бути перебудований і забезпечений динамічними і компетентними керівниками”. Підприємства, які є суспільною власністю, а не зумили господарсько оправдати себе, будуть передані під приватні руки. Будуть ширше допущені чужі підприємства і спільні підприємства індійсько-закордонні. Будуть знесені обмеження для приватних підприємств, які були дотепер і якими основні ділянки промислу були зарезервовані тільки для держави. Накиде держава сама спрощуватиме чужі патенти, технології й методи керівництва та впливатиме на приватні форми, щоб вони робили те саме.

Очевидно, що це не є ліквідацією соціалістичної системи, але це є її життєві корективи, які позбавлять її, або злагіднять її доктринерські перерости, які найбільше шкідливі. До речі, власне доктринерський підхід до господарських проблем і орієнтація на марксо-ленінські догми нищили людські труди, творчі успіхи і величезні ресурси в СССР, але там аж ніяк не можна сподіватися такого повороту до прагматизму, як оце стався в Індії.

ПРИСПІШУЮТЬ БУДОВИ АТОМОВИХ ЕЛЕКТРИВЕНЬ

Після драматичної аварії в американській атомній електростанції на Тримілевому острові у стеїт Пенсильванія не лише в ЗСА припинено далішу будову таких електривень, але і в інших країнах приступлено до нових контрольних засобів та до перевірок, чи попередні конструкції не виявляють якихось недомогань. Переведені перевірки теоретичних обрахунків, опору матеріалів та інспекції на місцях дали задовільні висліди й уряди поодиноких країн приспішують будову, щоб надолужити втрачений час.

Французька державна комісія, яка наглядає й відповідає за безпеку атомових електривень видала два нові дозволи на побудову атомових електривень. З огляду на те, що обидві електривень будуть побудовані недалеко від бельгійського кордону, проти їхньої будови виступали також бельгійці. Однак французька комісія відхилила їхній спротив та заявила, що будова станцій зовсім безпечна, а засоби контролю в часі її продукції набагато перевищують законні вимоги. З-доручення цієї французької комісії до провірних студій, а опісля до продукційної контролю будуть додані експерти екології, які слідкуватимуть, чи експлуатація електривень не викликає якихсь шкод для оточення. З огляду на повну безпеку державна комісія дозволила обидвом електривням додати ще додат-

кові реактори, якщо в тому знайде потреба.

Ще більші вимоги поставили японські чинники своїм конструкторам і майбутнім господарям новобудованих атомових електростанцій. Так само вислід студій і провірок японських контрольних чинників виявили повну безпеку конструкції і експлуатації заплянованих атомових новобудов і видали дозволи на побудову чотирьох нових електростанцій.

Перед подібним рішенням стоїть і американське державне правління. Усі дотеперішні дослідження виявили, що технічні недоліки, які викликали аварії в „Трі Майлс Айленд” спричинили або недогляди, тобто людські помилки, або „шорткати”, тобто вилементування деяких заходів чи то для вигоди, чи для заощаджень. Отже, так само і в ЗСА експерти передбачають у недалекому часі відновлення видавництва дозволів на побудову нових атомових електростанцій.

Бучач і Бучачина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій корівці обгорні із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюнком.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки

SVOBODA

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

SVOBODA

Юл. Мовчан ВОЛОДИМИР ВИННИЧЕНКО У СВІТЛІ ІСТОРІЇ

(До 100-річчя з дня народження письменника і державно-політичного діяча)

(1)

У суботу, 26-го липня, минуло 100 років з дня народження Володимира Винниченка — видатного українського письменника і драматурга, одного з найактивніших діячів і провідників української революції, першого голову Директорії Української Народної Республіки, автора чотирьох Універсалів Української Республіки, людини, яка підписала Акт Злуки всіх українських земель в єдину соборну і незалежну державу і видала закон про Свято Соборності і Незалежності. Здавалося б, що вже тільки на підставі вищезгаданих заслуг таку людину ми повинні б бодай у день незалежності і соборності, який ми відзначаємо кожного року 22-го січня, згадати, не злим, тихим словом”. На жаль, тут, на поселеннях, бо на батьківщині окупант зі зрозумілих причин суворо заборонив подавати про нього будь-яку згадку. З одного боку московські большевики та їхні поплечіачі з українців лають Винниченка, як „запеклого українського націоналіста”, який хотів відірвати Україну від Росії, а з другого — певна частина нашої громади, навпаки, обвинувачує його в „симпатії до комуністів”, та в тому, що, власне, ніхто інший, як Винниченко через свої помилки був одним з тих, що спричинилися до „заламання” української держави... Одним словом, людина опинилася між молотом і ковадлом...

Та перед тим, ніж відповісти на питання, чи з перспективні сьогоднішніх днів помилки Винниченка були

таня цього твору два велетні української літератури — Іван Франко та Леся Українка сказали — „таланти”. Леся Українка вже це перше оповідання поставила на рівні з такими творами, як „Ткач” Г. Гавриана, „Троє” М. Горького та оповідання А. П. Чехова.

В 1905-07 роках з'явилися такі видатні твори, як „Раб краси”, „Голова”, „Федько Халамидник”, „На пристані”, „Темна сила”, „Хто ворог?”, „Дім”, „Студент” і т. д. Але це далеко не все. Ще в передреволюційний час Винниченко написав великі повісті і романи: „Діогаріон”, „Чесність з собою”, „Шаблі життя”, „Посвід”, „Заповіт батька”, „Хочу”, „Рівновагу”, „Божки”. Це в романах „Божки”, „Рівновага” та „Хочу” автор настільки гостро і правдиво викрив справжнє лице російських централістів і шовіністів, що на це змугнений був зреагувати аж сам найголовніший ватажок большевизму — Ленін. Крім того він написав низку високохудожніх п'єс „Великий Молох”, „Чорна пантера і білий ведмідь”, „Мементо”, „Вазар”, „Вреки”, чимало з яких було перекладено іноземними мовами і вперше в історії української літератури вони ставилися на сцені країн українських театрів.

Але також на еміграції в дуже несприятливих умовах автор не припиняв своєї плодотворної літературної діяльності. Тут написаво відомий великий роман „Соняшна машина”, в якому Винниченко подає деякі важливі технологічні та соціальні передбачення (частково вже здійснені), „Прокажена”, „Лепрозорій”, „Вічний імператор” і роман „Нова Заповідь”, за яку він дістав нагороду — почесний диплом і ордену медаль від французького товариства „Арте-Сієнс-Летр”. Це значить, що Винниченко був першим українським письменником після Т. Шевченка та Марка Вовчка, що удостоївся нагороди французів.

Після цього про літературну діяльність Винниченка на еміграції, було б несправедливо не згадати про його велику філософсько-соціологічну працю „Конкордізм”, над якою він старанно працював багато років і яку він написав на підставі власних багатих життєвих спостережень. На жаль, твір цей я досі не видав.

І ось, не заважаючи на все, деяка частина нашої

еміграції і далі рада була б, якщо про Винниченка забути або, якщо десь і згадувати, то тільки з негативного погляду.

Коли московські окупанти намагаються „сховати” Винниченка перед народом, то це зрозуміло. Але ніяк не можна зрозуміти, коли також частина нашої еміграції намагається зробити з Винниченка фактично те саме.

Звичайно, було б несправедливо твердити, що автор „Крилатого Мефістофеля” та „Сонячної машини” був „святим”, безпомилковим і т. д. Ні, як політичний чи державний діяч він зробив чимало помилок. Політично він хитався між українською національно-політичною платформою і концепцією української „радянської” самостійної республіки. Як практичний політик, він був експлуативний і скінливий до крайності. Але незалежно від цього його вороги чи противники — навіть за допомогою побільшаного скла — не можуть довести, що Винниченко будь-коли сходив з позицій української державної самостійності.

Свого часу на сторінках тодішніх українських (тепер вже дотроїських) „Українських вистеп” один з діячів української революції проф. Никсфор Гриворі розповів про такий випадок. Перед Другою світовою війною „сильні світу сього” згадали також про В. Винниченка. До якого приїжджали також делегати від Гітлера. Тодішній президент Чехо-Словацької Республіки Едвард Бенеш вилучив Винниченка зі Сталінової концепції, але Винниченко з нею не погодився, бо, як і завжди разіше, жадав самостійності України. Умовою входу Гітлера був Олександр Севрюк, посол УНР у Берліні за Центральної Ради. Винниченко пропонував очолити український рух з тим, що Україна стане окремою державою під спільним протекторатом Німеччини і Росії. Винниченко, після переговорів у Празі з представниками майже всіх українських партій у справі сталінських і гітлерівських пропозицій, зрозумів, що демократична більшість буде проти обох концепцій, рішуче відмовився від пропозицій і повернувся назад до свого „Закуття” на північ Франції.

(Продовження буде)

Недоліки системи

(Закінчення зі ст. 2-ої)

неді і Ніксоном, а яку заподіюють теж між Картером і Регеном. Врешті така телевізійна конфронтація тільки теоретична, коли між прем'єром і лідером опозиції у Великій Британії ця розгрізка йде на тлі роз'язки конкретних завдань і рішень уряду. Таке ж практикується і в інших державах парламентарної системи, і для неупередженої людини президентська державна система з її „чеканом і балаясом“ виявляється нині не такою ідеальною, як про це вчать підручники американської конституції.

У виборах у парламентарних державах вибирає послів, більше маючи на увазі те, що, коли він голосує на кандидата даної партії на посаду, він віддає тим самим голос на керівника виконавчого органу — прем'єра, бо лідер партії, яка здобуває більшість, стає автоматично прем'єром.

З уваги на те, що лідер побідної партії стає головою уряду, партії у парламентарних системах виробляють лідерів, як квітку. Пам'ятаю ще за дитячих часів, читав я все в „Ділі“ про капітана Ідну, який в часи Ллойда Джорджа був готований на лідерський пост. Такий, хоч двадцятилітній, тренінг на лідера перейшли в британсь-

кому парламенті такі відомі лідери в останньому десятилітті, як Черчилль, Етлі, Вілсон, Гіт, і в останньому часі — нинішній прем'єр-міністр Маргарета Тачер.

Буває, що лідер зробиє помилку або не оправдає сподівань. Таке було з Черчиллем (через відому „парасолку“ його політику з Гітлером). Тоді „всакає“ в його чоботи „секондарний“ кандидат на лідера, що їх партія має все в резерві. Так Черчилль заступив Черчиллена, а МакМіллен — Ідну у зв'язку з Суецькою кризою 1956 року. Ну, а заведе партія при владі, втрапить більшість, тоді прем'єр-міністром стане лідер опозиції, якщо не будуть розписані нові вибори, як то скоїлося з МекДоналдом у 1931 році. МекДоналд був визначним лідером Партії праці. Коли став на час „великої депресії“ прем'єром, коаліційного уряду Великої Британії.

У Німеччині Шмідт, ускачав у чоботи Брандта, коли той мусів залишити пост канцлера, скомпромітований шпигунською аферою (шеф його канцелярії був советським агентом) і виявляється „добрим лідером“.

Нещодавно випробований лідер Сузукі зайняв

пост прем'єра після смерті Огіри в Японії.

Правити нині державним кораблем — це насправді дуже складне діло, і, як до всякого серйозного завдання, людина мусить мати відповідну підготовку.

Систему правління, як своєрідний контекст популярності, повинен би заступити якийсь серйозніший спосіб елімінації на особу, гідну стати президентом наймогутнішої у світі держави. Кандидати, щоб „виграти“ призначення, обіцяють направо і наліво речі, які часто-густо прямо неможливо здійснити, і задоволення яких ледве чи корисне для Salus respublicae.

А президент мусить утішатися повагою і престижем. Інакше тратить на цьому хто? — Держава і нація.

Американському президентові дала конституція майже королівські права понад 200 років тому, в епоху королів. Ці права дуже обтяго, все ж президента не можна усунути без виставлення державного інтересу на велику кризу. Як дуже спрощене було б питання, коли б президента Ніксона можна було усунути звичайним вотумом недо-віря.

Це добре — вважати Конституцію за біблію, в якій ні йоти невіливо змінити. Але з другого боку і часи міняються, темп життя прискішується, іноді „чеки й балаяси“, на яких побудована американська конституція, сприяють політичній процес, немає співдії виконавчої і законодавчої органів, як є у парламентарних системах. Конечні реформи в законодавстві відсуваються, а життя від цього терпить.

Щораз більше теж негодувань на ролю Найвищого Суду. У Великій Британії, яка, не маючи писаної конституції, втілюється опінією високої „конституційності“ їхнього політичного процесу, парламент має останнє слово в питанні законності. У нас — п'ять з дев'ятьох суддів, які не мають ніякого мандату від народу, а є номінаціями президента (а президент керується звичайно політичними критеріями, іменуючи їх), можуть визнати кожен акт Конгресу „неконституцій-“

В ім'я Боже ПОСВЯЧЕННЯ ПЛОЩІ „УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА“ В ДЕТРОЙТІ

На світлині (зліва направо): Зенон Василькевич — предсідник, Анастасія Вокер — голова, Стефан Віхар — заступник, Рома Дигдало — секретар.

Спостерігаючи українське громадське життя Детройту, і не тільки Детройту, зауважуємо, що громада чисельно зменшується. Не лише смерть забирає дуже цінних людей, а ще частіше старість і недуга відриває їх

нім, і тоді — апелію до Господа Бога!

Коли обсервувати американський політичний процес у дії, насуваються серйозні сумніви. А щодо доцільності правління і серйозності партійних конвенцій — то ці сумніви таки мабуть оправдані для тих, хто свідомий, що можна ці справи зорганізувати краще і доцільніше, корисніше і менш коштовно для народу. Але все це не в системі, де навіть думка про основну зміну принципів політичного процесу вважається святотатством. Іноді це в користь несовісним політиканам.

На республіканській Конвенції визивали Картера і впевняли, що він нікудишній. На демократичній „відплатяється“ тим самим Регеном. А один із тих „нікудишніх“ стане президентом для нас і в деякому сенсі для цілого світу. Чи добре і гідне це для нації?

(Кінець)

УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЧІР В АЙЗЕНГАВЕР ПАРКУ

Гемпстед, Н. Й. (М. Курчак). — Етнічні вечори в Айзенавер парку біля Гемпсте-ду на Лонг Айленді, Н. Й., що кілька років там відбуваються по черзі кожного понеділка під час вакаційних місяців — здобули собі вже належний розголос і славу.

Українська громада Лонг Айленду під проводом Відділу Українського Конгресового Комітету, повіту Нассау, що його в свій каденції очолює знову інж. Сергій Небожинський, докладає всіх зусиль, щоб наша громада зарекомендувала українську культуру належно, бо цим вечорам приглядаються від 15-ти до 20-ти тисяч різнонаціональних глядачів.

Програми наших вечорів дотепер стояли на одному з перших місць, і треба сподіватися, що українці перше місце й надалі затримують.

Цьогорічний український вечір відбувається в понеділок — 11-го серпня у р.р. годині 8-й увечері, а участь в програмі братимуть, між іншим, такі українські мистецькі одиниці: танцюристи з Канади під проводом П. Марунчака, „Українська Опера“, оркестра „Іскра“. Програму вестиме артистка Лариса Лисняк.

в місті Ворені, недалеко церкви св. Йосафата, Українського Культурного Центру та Торгового Осередку. Змінлива погода — часті дощі — не була сприятлива для таких цілей, то мимото несподіване велике число учасників посвячення виразно вказує, що ідея не є байдужою для української громади. Акт посвячення довершили отці парохів всіх українських парафій Детройту, а саме: о. М. Бохневич, о. О. Биковець, о. К. Височанський, о. І. Лазар, о. І. Лотоцький, В. Ручіг та о. Н. Столярчук.

Відкриваючи святкову програму, мгр Рома Дигдало привітала зібраних учасників в імені комітету посвячення площі і передала даліший провід програми З. Василькевичеві та С. Віхареві.

Присутній посади міста Воррену Р. Бейтс у своєму слові виявив вдволення, що в його місті вневдовзі постане новий культурно-харитативний осередок.

Губернатор штату Мічиген В. Мілікін та обидва сенатори К. Левін і Рігел у привітальних листах виявили вдволення з приводу початку реалізації задумів і бажали повного успіху в завершенні.

Ціла низка присутніх репрезентатив українських установ підтверджувала, що „Українське Село“ є всегромадською справою. Голова метрополітального Відділу УККА д-р Антін Жуковський склав привіт і побажання в імені громади, а від окремих установ вітали: Марія Квітковська від Централу Українського Золотого Хреста, Ліда Колодчин від Окружної управи СУА, Л. Липецький від кредитівки „Самопоміч“. Я. Дужий репрезентував Український Культурний Центр, А. Вайт — „Просвіту“, В. Колодчин — об'єднання „Самопоміч“, В. Дигдало — спортивне т-во „Черник“.

Особливого значення була від родинного, товариського та суспільно-громадського життя. На смертність людини не можемо мати ніякої ради, бо це закон природи. Але ті, що відходять від родини чи громади через старість і недуги, ставлять поважну проблему для тих, що мають обов'язок піклування ними.

Родинні ускладнення у ЗСА кожному з нас відомі. Не кожна родина спроможна піклуватися таким своїм членом, звичайно батьком-матір'ю, що на схилі віку інтенсивної опіки потребує. Не маючи іншого виходу, родина примушує їх у захисті для старших, в якому живуть люди звичайно інших національностей.

Живучи серед чужого оточення, у величезній більшості випадків без знання розговорної мови, ті особи переживають дуже прикрі часи — чамітність. Їхнє моральне терпіння, оця самотність, якої кожний з нас дуже боїться, є більш дошкульне, ніж фізичні недомогання чи матеріальні нестатки. Вони потребують нашої опіки. Вони потребують свого середовища.

Сьогодні вони, а вже завтра ми, тобто молодші, без огляду чи маємо родину, чи ні, потребуватимемо того самого. Ми повинні про це подбати. Цей обов'язок тяжить на нас усіх — родині і громаді. Ця проблема лежить тільки в наших руках і ми мусимо її розв'язати.

Щоб зарадити лихові, вже понад десять років зорганізоване жіноцтво Детройту сміливо піднесло ідею заснувати „Українське Село“ і примістити в ньому тих, хто потребує притулку серед свого середовища. Ця благородна ідея стала однією з найважливіших цілей громади в нашій сучасності. Думка стала словом, а слово стається ділом.

Заходом Окружної управи Союзу Українок Америки при співпраці інших установ створено в Детройті корпорацію „Українське Село“, завданням якої — реалізувати намічені плани будови оселі для старших.

На 1980 рік управа корпорації є в складі: Анастасія Вокер — голова, Зенон Василькевич — предсідник, Стефан Віхар і Володимир Томин — заступники, Рома Дигдало і Ольга Адамець — секретарі, Микола Татарин і Роман Татарський — фінансові референти, Павліна Будзол, Стефанія Дуб, Володимир Гуналіський, Стефан Когут, Ліда Колодчин, Олена Лісківська і Василь Папіж — члени.

Неділю 1-го червня цього року слід уважати зворотньою точкою реалізації намічених планів. Тоді посвячено семиакрову площу під будову „Українського Села“, яку подарувала для нього Окружна управа СУА. Вона розташована в новому осередку української громади метрополії Детройту —

промова голови корпорації й ентузіаста „Українського Села“ — Анастасії Вокер. Її звернення та заклички інших промовців мали вплив на присутніх і вони пізніше ділом виявили своє наставлення до шляхетного почину.

Вокальну-мистецьку частину виповнили виступами мандолінова оркестра „Кобзар“ під мистецьким керівництвом С. Мілса та ансамбль танцювальної студії „Гомін України“ під провідом Й. Драгінди-Кульчицької, окремі групи якої виконали низку народних танців під звуки П. Литвинока. Кожну точку програми учасники нагороджували гучним аплявзом.

Дощова погода не зменшувала бадьорого настрою учасників. Сповнені надією на недалеке завершення намічених цілей, а тим самим розв'язки так пекучої проблеми цілої громади, розважались під велетенським шатром серед гарного товариства, смакуючи перекуски, приготувані союзниками.

З Богом почали — Господь допоможе!

Василь Папіж

У 40-ий ДЕНЬ СМЕРТІ НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ І НЕВІДЖАЛУВАНОЇ МАМИ, БАБУНІ І ПРАБАБУНІ

бл. п.
ЕЛЕОНОРИ БАРАНЕЦЬКОЇ
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у ВІВТОРОК, 12-го СЕРПНЯ 1980 р.
в таких церквах:

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. — Митрополічний Собор Непорочної Зачаття Пречистої Діви Марії, год. 8:30
ФРЕНКФОРД-ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. — св. Йосафата, год. 7:15
НЮАРК, Н. Дж. — св. Івана Хрестителя, год. 7:15
МАРІ, Фла. — Успенія Пречистої Діви Марії, год. 8:00
ПАТТСТАВН, Па. — св. Арх. Михаїла
Просимо помолитися разом з нами в цей день за її праведну душу
ДІТИ, ВУКИ І ПРАВУКИ

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 22 липня 1980 р., відійшов у Вічність наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДО, БРАТ І КУЗЕН

бл. п.

Д-р ЄВГЕН ОМЕЛЬСЬКИЙ

проживши 78 р.

ПОХОРОН — відбувся у суботу, 26 липня 1980 р. на Brooklyn Heights Cemetery у Клівланді, Огайо.

Горем прибиті:

ПАВЛО, КОНСТАНЦІА І МАРКО ОМЕЛЬСЬКІ
ВІРА КОЗАК
ОЛЕКСАНДЕР ОМЕЛЬСЬКИЙ
СЛАВА І АНАТОЛЬ ЯРОСЕВИЧ
СТЕФАНІЯ ЖУКОВСЬКА
КЛАВДІЯ ФОРМЕНКО
ЯРО ОМЕЛЬСЬКИЙ

У ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ НАШОГО НАЙДОРОЖЧОГО І НЕЗАБУТНЬОГО МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

ДМИТРА ВОЛОВОДУКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у ВІВТОРОК, 12-го СЕРПНЯ 1980 р.

у слідувачих церквах:

- в НЮАРКУ — в церкві св. Івана Хрестителя в год. 8-й рано
- в НЮ ЙОРКУ — в церкві св. Юра о год. 6:30 рано
- в ГЛЕНКОВІ у монастирі оо. Василіян
- в РІМІ у монастирі оо. Студитів

Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина — ЮЛІЯ
син — ЯРОСЛАВ з РОДИНОЮ
син — ВОЛОДИМИР з РОДИНОЮ

У пам'ять Покійного складаємо:

на будову української церкви в Лорді \$ 200.00
на монастир оо. Студитів в Римі \$ 200.00
на виховання священиків у Гленкові \$ 200.00

ПОВІДОМЛЕННЯ

Округи УНСоюзу Штейту Нью Джерзі
Ньюарку, Джерзі Ситі, Пассейку
і Перт Амбою
владштовують

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

в неділю, 24-го серпня 1980 року,
година 12-та дня
в Українському Селі, Бавид Брук, Н. Дж.

Мистецька програма,

Грає відома оркестра „Коломийка“
— М. Шкварка

До участі запрошується
все Українське Громадянство
та Членів-Союзівців
усіх довокільох містечостей
стейтів Нью Джерзі, Нью Йорку
й Пенсильвенії

БРАТСТВО кол. ВОЯКІВ І УД УНА
запрошує всіх побратимів, комбатантів, молодь та
громадянство на оселю УНСоюзу „ВЕРХОВИНА“, Глен
Спей, Н. Й., де під час Дня Праці, 30, 31 серпня і 1-го
вересня 1980 р. відбудеться

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ кол. ДИВІЗІЙНИКІВ І ТРАДИЦІЙНА ЗАБАВА

в СУБОТУ, 30-го СЕРПНЯ 1980 р.
о год. 9-й вечора
Грає оркестра НЯКА ГІРНЯКА

Пам'яті інж. Володимира
Т. Несторовича

У вівторок, 5-го лютого 1980 року, помер у Детройті після важкої недуги бл. п. Володимир Теофіл Несторович, рідний брат бл. п. мгра Дениса Олександра Несторовича, який помер 13-го травня 1979 року в цьому ж Детройті.

Склялося так, що довшо посмертна згадка — розвідка моя про життя, діяльність і заслуги цієї, з великої літери Української Людини, ще мусить почекати на своє опублікування, а тим часом цим недовгими рядками попробую згадати про нього, що за словами поета: «Мав серце і змів глядіти у серця ближніх».

Володимир Т. Несторович народився 23-го січня 1895 року у Львові. По закінченні народної школи й Української Академічної Гімназії в 1914 році 19-річним юнаком був покликаний у 1915 році до військової служби в австрійській армії, і у 1916 році як кадет аспірант потрапив у бою під Бережанами у московський полон. Як військовополонений проживав чотири роки на Забайкаллі, Амурській і Уссурийській — Зеленому Кліні. На Зеленому Кліні він був у провіді «Української громади» й «Окружної ради», від якої був делегатом за з'їзди «Далеко-Східного Секретаріату», що в той час відбувся у Владивостоці. У тих бурхливих революційних роках: 1918-1920, редагував часопис для військовополонених «Наша Доля», що з'являвся у Нікольську, й був співробітником щоденника «Шире Слово» у Владивостоці.

У 1920 році через Японію, Малай, Цейлон і Суез прибув до Відня, де розпочав студії у вищій школі Світової Торгівлі («Гохшуде фюр Вельтгандель»). Будучи членом віденського академічного товариства «Січ», делегат «Січ» брав участь у Пер-

Вже появилася в продажі **КНИЖКА УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВОК**

Оксана Мошинська в гарно оформленій твердій обкладинці — розміром 9" x 11". 56 сторінок, з повнокольоровими зображеннями в українській і англійській мові. Книжку можна набувати в кожній українській крамниці, або проситись замовляти:

DNISTER COMPANY
2399 W. 11th Street
Cleveland, Ohio 44113

Ціна книжки 17.50 дол. + 1.00 дол. пошт. оплата.

НОВІ ВИДАННЯ

СИНИ СВИТОВИДА — Олесь Бердник	\$ 4.25
ПО ТОЙ БІК ШАСТЯ — Волод. Біліяв	\$ 3.50
БІЛИЙ ОРЕЛ — Ірина Дибко	\$ 5.50
СУТИЧКА З ТАЙФУНОМ — Святослав Караванський	\$ 8.75
УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ — Марія Куценко	\$30.00
КНИЖКА УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВОК — Оксана Мошинська	\$17.50
ВІТАМИНИ — Микола Понеділок	\$ 7.00
ВІД СИБІРУ ДО КАНАДИ — Микола Приходько	\$10.00
ПЛАНЕТА ДІ-ПІ — Улас Самчук	\$12.00
БОЙОВІ ДРУЗІ — В. Макар	\$15.00

Наш новий каталог книжок на 1980-1981 рр. вже появилася і його висилаємо безплатно на бажання. Замовлення враз з належністю слати на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 Bernice, Warren, Mich. 48091, U.S.A.

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА
"THE UKRAINIAN WEEKLY"

Просимо вжити виваженість і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації "Свободи"

"СВОБОДА"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата _____

Передплата _____ річно для членів УНС — \$5.00, для нечленів — \$8.00

Проху зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я/прізвище _____

Address: No. _____ Street _____ City _____ State _____ Zip Code _____

Я є членом УНС. Відділ _____ Я не є членом УНС ☐

Залучую (чеком ☐ грошовим переказом ☐) мою річну передплату ☐

Передплата \$ _____ Пресовий Фонд \$ _____

окрему сторінку "Економічний Огляд" у львівському щоденнику "Діло", співпрацюючи й дописуючи до львівських пресових органів. Лишень не було в тому часі ні одного українського часопису, журналу, альманаху, календаря чи популярних видань, у яких не друкувалися б його праці.

Під час Другої світової війни, в роках 1939-1949, одружившись у 1940 році з киянкою Анною (Нютою) Іванівною-Паславською, проживав і працював книговедом у міській управі шлезького міста Сосновець, і був співробітником "Краківського Видавництва" і щоденника "Краківської Вісті". За час німецької окупації України його статті з'являлися у львівських і берлінських виданнях.

По закінченні війни, разом з дружиною й родиною брата Дениса поселився у британській окупаційній зоні Німеччини. Проживаючи в Білефельді і працюючи в Головної Квартирі ІМКА/ІВКА книговедом, не забував і за українські справи. Будучи членом керівних органів ЦПУЕН (Центральне Представництво Української Еміграції в Німеччині), УСХС (Українська Санітарно-Харитативна Служба) й Допомогового Комітету на британську зону, своїм організаційним хистом, знанням і громадським досвідом всяко сприяв в організуванні українських таборів для переселенців та у допомогі їм акції українським людям.

З великим іскомом у 1950 році замінив Німеччину на Америку й поселився разом з родиною у Детройті, де, проживаючи останніх 25 років, аж ніяк не здавав позиції. Майже усі детройтські організації й установи, а головне ОУА і кредитова кооператива "Самопоміч", "Літературно-Мустечкий Клуб", ОБВУА, церковні й громадські комітети й установи, користувались його професійним і громадським досвідом і були тереном його повсякденної, жертвової й на ідейних засадах побудованої діяльності. В роках 1959-1961 працював у місцевій ІМКА/ІВКА і був редактором "Нашого Контакт" (1953-1959), "Української Газети" (1959-1963), співредактором "Нашого Світу" (1959-1961), "Вістей Українських Інженерів", і був постійним дописувачем "Свободи", "Америки", "Вільного Слова", "Овиди" й інших пресових органів. Як добрий журналіст, вклався своїми статтями, спогадами, репортажами й звітваннями, що є розсіпани неначе перлини у різноманітних альманахах, календарях, журналах і в бюлетенях. Своєї праці підписував здебільша власним ім'ям і прізвищем, або псевдами чи скороченнями: В. Н-вич, В. Север, Северко, Розган і Селезянух.

У роках 1968-1979 був співробітником і зразком членом Ділового комітету для відзначення сторіччя Української Академічної Гімназії та членом редакційної колегії "Ювілейної Книги УАГ", виконуючи різноманітні функції як зв'язковий комітет на Детройті й околиці. Діючи побував на товариських зустрічах колишніх професорів та учнів УАГ на Союзівці, а для "Ювілейної Книги" написав вартісний спомина, який, на жаль, не був у ній надрукований.

Як публіцист, педагог і економіст залишив по собі праці й книжки: "Упрошене книговодство й податки" (Львів — 1935 р.), "Закарпатські українці в чехо-словацькому корпусі ген. Свободи" (Детройт-Вінніпег, 1972 р.), "Українські купці і промисловці в Західній Україні" (Торонто-Чикаго, 1977 р.) та зокрема "Серця й буревії", роман-репортаж на 468 стор. друку — книжку великої вартості, з ілюстраційним матеріалом, орієнтаційною картою Зеленого Кліну й коментарями; видав її власним коштом у Детройті-Чикаго 1965 року. Чотири інші його наукові праці: "Історія Зеленого Кліну", "Подвійне книговодство", "Проблеми нової економіки" й "Енциклопедія українського підприємства" — збірна праця десяти авторів за головою редакцією В. Несторовича, у воєнній хуртовині безслідно пропали.

На пам'ятнику, за що вже подбала родина, на довгу згадку про нього пишати муться слова, вибрані з його творчості: "Нон моріар — сед вітам!"

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки врівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Іван Р.Костюк

У пам'ять друга —
св. п. Володимира Ласовського

Мирося Ласовська-Крук здійснила велике діло: поборолася не абиякім трудом, зрештеша монотонною про своєю покійного чоловіка, Володимира Ласовського, мистця і культурного діяча великого формату.

Книга монографічного розміру вміщує статті таких авторів: Богдана Стебельського, теж у перекладі на англійську мову: Wap-tille de Tomates; I. Залця; І. Іванця; М. Гаврилюка; І. Евентуального; В. Гаврилюка, (стаття і поезія) О. Керч; М. Бараболяка; І. Мацюка-Гриця; А. Степанюка; і зрештеша самого сл. п. Мистця про себе самого.

В книзі на 127 сторінок вміщено вісім кольорових репродукцій, 24 чорно-білі репродукції, сім фотографій з життя мистця, 26 портретів, проекти ляльок і костюмів та різних праць, разом 17. Вміщено теж фрагмент рукопису, дві скульптури, статті і рецензії мистця та його афоризми. До високого рівня монографії причинився теж св. п. Вячеслав Давиденко, мовний редактор, узгодивши мову авторів.

13 НОВИХ ВИДАНЬ
Можна вже замовляти в кингсському відділі при "Свободі"

НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ
Поезії
ВОЛОДИМИРА ДЕМУС
88 сторінок. Ціна \$2.50 з пересилкою.
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% державного податку.

"СВОБОДА" BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОНИЧ
ВОРОГ НАРОДУ
ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ
Том перший: Проти Течії. Том другий: Плянета Рабіа.
939 сторінок. Ціна \$5.00 дол.
Замовляти: кингсський відділ при "Свободі", пересилуючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

"Свобода", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

ТАК БАГАТО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТАК МАЛО...
ЗВЕРНЕННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ "СВОБОДИ"

Зближаємося до закінчення першої половини цього 1980-го року та піврічних підсумків, від яких залежатиме наше планування, а з цим і наша активність у другому півріччі.

У цьому конкретному випадку маємо на думці "Альманах УНС — 1980". На честь і славу наших передплатників треба сказати, що в цьому році відомин на висилку цієї "книги року" був у кожному відношенні краший, від такого в кількох попередніх роках. Це відноситься однаково, як до кількості тих, які відгукнулися, так і до суми, яку вони за цей альманах вплатили. Але все це ще далеко від того, що можна б уважати за задовільне та що заохочувало б до продовження такої акції. Бо коли на висилку книжки відгукнулося загалом одна третина, то цю книжку вислати, то це напевно може заохочувати до продовження такої акції. І йдеться тут не про якісь великі суми, але про кілька доларів, отже годі повірити, щоб дві третини читачів "Свободи" не могли на тих кілька доларів спромогтись.

Отже, треба припустити, що мається тут до діла радше з цілком нормальним і людським недоглядом, переоціненням і подібним, що кожному може трапитись.

І тому ця наша пригадка. Прохаємо всіх тих наших передплатників, які одержали "Альманах УНС — 1980", і які досі ще не відгукнулися на цю висилку, щоб скористали із доданого до цього заклику формуляра, вповнили його та негайно переслали нам разом із заплатаю за альманах та еwentуальною пожертвою на пресовий фонд, яка буде з подякою potwierджена на сторінках "Свободи".

Очевидно, цей наш заклик не відноситься до тих наших передплатників, які з різних причин не можуть собі дозволити на заплату за альманах; їх прохаємо прийняти той альманах, як подарунок від УНСОюзу. Але ми не думаємо, що таких є аж дві треті частини наших передплатників.

Очікуємо вістки від Вас. Від цього бо, що від Вас очікуємо і що є так мало, може залежати так багато для всієї нашої громади!

АДМІНІСТРАЦІЯ "СВОБОДИ"

Дата: _____

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ "СВОБОДИ":

Ім'я/прізвище _____ Ч. Відд. УНС _____

Address: No. _____ Street _____ City _____ State _____ Zip Code _____

В залученні пересилаю \$ _____ (чеком або поштовим переказом ☐).

\$7.50 — Альманах УНС 1980 р.;
\$ _____ Пресовий Фонд;
\$ _____

На дарунок для дітей!

THE RAINBOW
ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВУКАМ!
- ПЕРЕДПЛАТІТЬ

З кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві "Свобода" заходами Українського Народного Союзу. Редагує Колерія. Річна передплата у ЗСА — 8.00 дол., у інших країнах — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна подвійного числа — 1.00 долар.

"THE RAINBOW" — "VESELKA"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ITALKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. 3-3555, New York, 10003.
НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР ГУЦУЛЬСЬКОЇ ІНКРУСОВОЇ РІЗЬБИ АРЦІ.

HELP WANTED

ПОТРІБНИЙ ПРАЦІВНИК до М'ЯСАРНИ на постійну працю. Зголошуватись: 139 2-га Асеню, Нью Йорк, Н. Я. Тел.: (212) 228-5590

ПОШУКУЄТЬСЯ
жінку у зріпому віці до опіки над 4-річною дитиною. Помешкання на місці, приміщення і харчі включені у платню. Прошу тел. Богдан (609) 397-3250 по 6 год. веч.

REAL ESTATE

BUNGALOW COLONY FOR SALE
Ellenville, N.Y. 40 units, pool, casino, winter home, warehouse. Private mortgage, low interest. (914) 647-4880

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСЕКУРУЄМО
авто, будинки, хатні речі, дорожчості, бізнес... від вогню, грабунків, особистої відповідальності (liability). Потрібні інформації подати:

ПЕТРО РИЧОК
забезпечений агент
Брокер — (201) 373-6434
(201) 373-6453

ДО ВІНАЙМУ

УМЕБЛЬОВАНЕ ПОМЕШКАННЯ
2 1/2 кімнати, на одну або 2 особи, на цілий рік, в Кері-Експресі, Н. Я., біля Союзівки. Тел.: (212) 441-3858, веч. (914) 626-7049

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавені Брукліна. Духа — відома компанія.

К. М. КАРДОВИЧ
ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
WALTER BIELANSKI
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо відіємо до Вашого дому з проектами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавені Брукліна і перепохованнями в інших Останках з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

New Branch
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222